

201207685/1/V3.

Datum uitspraak: 28 augustus 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 30 juli 2012 in zaak nr. 12/23244 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 juli 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank, door te overwegen dat uit de omstandigheid dat de vreemdeling bij haar partner verblijft reeds volgt dat zij beschikt over voldoende middelen van bestaan, niet heeft onderkend dat voldoende middelen zelfstandig moeten worden verworven.

2.1.1. Voor het antwoord op de vraag, of de vreemdeling beschikt over voldoende middelen van bestaan is bepalend of de vreemdeling zelfstandig beschikt over een inkomen. Nu de vreemdeling, naar zij heeft gesteld, door haar partner wordt onderhouden, beschikt zij niet zelfstandig over voldoende middelen van bestaan. De minister heeft deze grond derhalve terecht aan de maatregel ten grondslag gelegd.

De grief slaagt.

2.2. In de tweede grief klaagt de minister dat de rechtbank, voor zover thans van belang, ten onrechte heeft overwogen dat de gronden dat de vreemdeling zich niet aan een of meer voor haar geldende verplichtingen uit hoofdstuk 4 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft gehouden en eerder een besluit heeft ontvangen waaruit de plicht Nederland te verlaten blijkt, waaraan zij niet uit eigen beweging binnen de daarin gestelde termijn gevolg heeft gegeven, aan de maatregel ten grondslag konden worden gelegd, maar dat hij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt waarom hieruit volgt dat een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken.

Daartoe voert de minister aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat het risico dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken reeds volgt uit de omstandigheid dat het terugkeerbesluit van 1 april 2012 in rechte vaststaat en zij zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden. De minister stelt zich voorts op het standpunt dat de door de rechtbank in aanmerking genomen omstandigheden, te weten dat zij langdurig in Nederland verblijft, in de gemeentelijke basisadministratie

(hierna: de GBA) ingeschreven heeft gestaan, lange tijd een relatie heeft en samenwoont met haar partner en na de staandehouding op 30 maart 2012 op 19 juli 2012 op haar woonadres is aangetroffen, gezien in samenhang met de omstandigheid dat de vreemdeling zich niet heeft gemeld en mitsdien niet heeft voldaan aan een of meer voor haar geldende verplichtingen uit hoofdstuk 4 van de Vw 2000, de conclusie rechtvaardigt dat de vreemdeling niet aan de op haar rustende vertrekplicht zal voldoen. Nu de minister ter zitting bij de rechtbank slechts heeft betoogd dat het terugkeerbesluit in rechte vaststaat en dat de vreemdeling hiertegen een rechtsmiddel had kunnen aanwenden, heeft de rechtbank volgens de minister bovendien ten onrechte overwogen dat onbetwist is dat de vreemdeling de consequenties van de staandehouding en het terugkeerbesluit mogelijk niet heeft begrepen. Dat de vreemdeling mogelijk op haar huisadres is te achterhalen, is gelet op het voorgaande onvoldoende voor het oordeel dat de minister onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat een risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken, aldus de minister.

2.2.1. Niet in geschil is dat aan de maatregel ten grondslag kon worden gelegd dat de vreemdeling zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden en niet heeft voldaan aan een of meer voor haar geldende verplichtingen uit hoofdstuk 4 van de Vw 2000. Gelet op hetgeen onder 2.1.1. is overwogen, kon de minister tevens aan de maatregel ten grondslag leggen dat de vreemdeling niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Onder verwijzing naar de door de rechtbank aangehaalde uitspraak van 12 april 2012 in zaak nr. 201200612/1/V3; www.raadvanstate.nl) overweegt de Afdeling dat deze gronden in beginsel voldoende grond geven om aan te nemen dat het risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken.

Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is in hetgeen de vreemdeling naar voren heeft gebracht geen grond gelegen om in dit geval anders te oordelen. Het betoog van de vreemdeling dat zij de betekenis van het terugkeerbesluit niet heeft begrepen, kan niet worden gevolgd, nu uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van gehoor bij het terugkeerbesluit en inreisverbod blijkt dat zij bij die gelegenheid heeft verklaard dat zij het besluit begrijpt, maar in Nederland wil blijven. Dat de vreemdeling enige tijd in de GBA ingeschreven heeft gestaan, samenwoont met haar partner en bij de staandehouding op haar woonadres is aangetroffen, laat voorts onverlet dat zij, naar de minister onbetwist heeft aangevoerd, reeds sinds 1995 illegaal in Nederland verblijft. Voorts is niet in geschil dat de vreemdeling niet heeft voldaan aan de vordering op 12 april 2012 in persoon te verschijnen bij het Bureau Vreemdelingenpolitie Amsterdam Amstelland.

De rechtbank heeft derhalve niet onderkend dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de voorwaarden voor inbewaringstelling als bedoeld in artikel 5.1a, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 is voldaan.

2.2.2. De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 19 juli 2012 beoordelen in het licht van

de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft aangevoerd dat de minister ten onrechte geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel dan bewaring heeft toegepast.

2.4.1. Uit hetgeen onder 2.2.1. is overwogen, volgt dat hetgeen aan de maatregel ten grondslag is gelegd voldoende grond geeft om aan te nemen dat het risico bestaat dat de vreemdeling zich aan het toezicht zal onttrekken.

Gelet op het voorgaande en nu de vreemdeling bij haar gehoren overigens geen bijzondere feiten of omstandigheden met betrekking tot haar persoonlijke belangen heeft aangevoerd die de maatregel onevenredig bezwarend maken, heeft de minister zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in dit geval geen andere afdoende maar minder dwingende maatregelen dan de inbewaringstelling konden worden toegepast.

De beroepsgrond faalt.

2.5. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 19 juli 2012 van de minister alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 30 juli 2012 in zaak nr. 12/23244;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

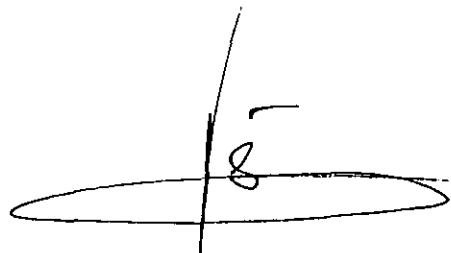
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2012

53-699.

Verzonden: 28 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser